

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Közigazgatásunkról.

A szenvedélyek nem lobognak már. Az ország a hétköznapiasság képét öltötte újra magára és igazán örvendetes azon jelenség, hogy dacára az imént lezajlott politikai harcok hevességének, amelyből a mi kerületünknek ugyancsak kijutott, a községi közgyűléseken a politikai pártállás ellentétei nem befolyásolják a közigazgatás intézését. Így is van az jól. A politikát már rég óta el kellett volna választani a közigazgatástól. A községek ugyanis teljesen magára vannak hagyatva és csakis a saját erejükből fejlődhetnek, ha egyáltalában fejlődni akarnak. A pártoskodás, a szenvedélyesség pedig megbénítja a most mindenütt megnyilatkozó haladási szellem munkáját s azért minden erőnkkel meg kell feszítenünk, hogy községünk ügyét a higgadság és haladás szellemében vigyük előbbre.

Ezer és ezer ügy vár elintézésre. A modern technika, a népnevelés, a forgalom, az ipar, a kereskedelem és a mezőgazdaság új változatai új berendezéseket tesznek szükségessé. A közigazgatási és közegészségügyi intézmények ma már nem elég erősek arra, hogy kielégítsék az általános követelményeket. Utépitések, csatornázások, világítási berendezések oly sürgősen megoldandó feladatai a községeknek, városoknak és megyéknek, hogy min-

den elmulasztott nap az érdekeltségnek mérhetetlen kárát jelenti.

Amerre csak nézünk, a városok mindenütt modern, diplomás, szakképzett tisztviselőket választanak. Üdvös és a fejlődést elősegítő szabályrendeleteket dolgoznak ki, mert csak így lehet a konzervatív tradíciók szülte ócskaságokat kiküszöbölni a közigazgatásból, a társadalmi életből.

Minden városban legujabban a városi uzsorások kérdése van a napirenden. E városi uzsorások kora reggel ellepik a vásárra vivő utakat és az eladóktól a legnagyobb terrorizmussal veszik meg olcsón a portékát csak azért, hogy aztán maguk mérge-drágán adhassák el a közönségnek. A hatóság ez ellen nem tehet semmit, mert a törvény megengedi az alkut, különösen a vásári alkut és a közönséget ily módon e kupeczek a törvény védelme alatt zsarolják meg. Ez ellen csak az új orvoslást, ha szabályrendeletileg szüntetik meg a városok a régi szokást.

Nagyfontosságú kérdés a temető és a sirboltok megrendszabályozása is. Sok városban a sirboltnyitáshoz nem kellett különös engedelem s az esetleg ragályos betegségben elhalt holttestét orvosi jelenlét nélkül hozzák fel a kriptából vagy a sirból. Ez azután a legkülönösebb járványos betegségeket terjesztette el. Kivánatos azért, hogy minden város és község dolgoztasson

ki szakemberek által olyan temetői- és sirboltnyitási szabályrendeletet, mely különösen a közegészségügyi tekintet, veszi figyelembe. E kérdés nagy ismerője dr. Szalay József, vásárhelyi főkapitány, aki e tekintetben egyedül álló szakférfiu, dolgozott is már ki ily szabályrendeletet, mely a modern társadalmi érdekek minden követelményét magában foglalja.

Orvosolni kell továbbá a körörszorosok és járásorvosok mucsai ügyét. Némely község, mely városhoz tartozik, a pótdó nagysága dacára sem tud orvost kapni, vagy ha kap is, csak egyszer egy héten jelenik meg a községben. Rendszerint szerdán s mivel akkor talán beteg sincs, aki jelentkezék, rögtön visszafordul, mihelyt betette a lábát. Szerdától-szerdáig pedig pusztulhatnak, halhatnak az emberek. És az anyakönyvi hírek között úgy olvassuk, hogy ezen emberek „hirtelen halállal” szenvedtek ki. Ezernél több orvos jár a fővárosban praxis nélkül. Mind szívesen menne olcsó pénzért is vidékre, ha pályázat hirdettetnék.

Orvoslásra szorul az artéri kerületeken lakó érdekeltség adózása is. Nagyon sok helyen két ármentesítő társulat is működik s formálisan konkurrál egymással. De ez még a kisebbik baj volna. A nagyobbik az, hogy különösen a kisbirtokosra mind a két ármentesítő társulat adót vet ki, úgy, hogy a kisbistokos jövedelmének há-

TÁRCA.

Egymagamban . . .

Egymagamban üldögélek
Kis szobámban álmodozva,
Gondolatom messze röppen,
Messze, hozzád, a távolba.

Szép emlékek . . . tündéralmok . . .
Elmult minden s nem jő vissza,
Szegény szívem, fájó lelkem
Ugysem talál már vigaszra.

Boldog órák s szép időkről
Mélabúsan elmélkedve . . .
Összeszorul, fáj a szívem
És köny tolu a szemembe.

Mit siratnak hát e könyek,
Tolmácsolni mit jöttek? . . .
Nem öröm fakasztá őket:
Búmnak követei ezek.

Búmnak követei ezek,
Amely keblemet úgy dúlja;
De mit érzek, mi fáj nekem:
Azt csak a jó Isten tudja.

Csak azt érzem, az fáj nekem,
Hogy elmultak a szép napok,
Amidőn kis rózsaaikad
Édes mézét nekem adtad . . .
Oh, azok a boldog napok! . . .

KETSKÉS GYŐZŐ.

Mimi.

Irta: Jean Aicard.

I.

A kávéház széles ablakai mellől néztem az utcát. Unalom ült a levegőben, párás köd szállt a városra, nehéz teherkocsik dübörögtek és én csak néztem kifelé, egykedvűen, szinte üresen, bámulva a járókelőket. Egyszerre ismerős alak ment el az ablak előtt. Szürke ruhában volt, nagy fekete kalapot viselt, szinte elveszett alatta kicsiny feje. Mit tegyek? Talán utánna menjek? Kiküldjem érte a pincért? Talán ha látott volna, be is jönne. De nem látott, ment tovább s elvegyült a römegben, amely hullámzó áradatban tolongott az utcán.

Csak egy pillanatra hozta elém kedves alakját a véletlen, hogy földézza bennem a multak emlékét. Édes, bánatos emlék, amely egy pillanat alatt kifogat magamból s megfiatalít tiz esztendővel.

II.

Még félig gyerek voltam. Tizenhét esztendő és jogász. Hónapos szobában laktam, nem messze a jezsuita-templomtól. Reggelenként harangszó ébresztett föl álomból. megszerettem ezeket a tisztaszerű harangokat, melyeknek hangja felhatolt az égre a vöröfényes tavaszi hajnalokon. Egy reggel bejött hozzám a háziasszonyom, egy öreg kesztyűtisztító nő s tudomásomra hozta, hogy else-

jén ki kell hurcolkodnom, mert ő fölmondta a lakást. Vidékre megy aglegény bátyjához gazdasszonynak.

Hogy én elhagyjam nyájas kis szobámat s a harangokat, csak azért, mert a háziasszonyom vidékre megy? Ki költ föl akkor engem minden-reggel? Talán az az ostoba, prózai ébresztő óra, amely ladam fenekén van? Nem. Szobámat én el nem hagyom, édesszavu harangjaimtól meg nem válok . . .

— Nem tudja, kicsoda vette ki a lakást?

— De tudom. Egy öreg táncmester a leányával.

— Mit gondol, kiadják albérletbe ezt a szobát?

— Bizony, erre már nem felelhetek. Tessék tőlük megkérdezni.

III.

Tehát nem kellett kihurcolkodnom kicsiny szobámból, mely ezzel még kedvesebbé, nyájasabbá vált. Mimi tartotta rendben, az öreg táncmester fiatal leánya. Nem volt valami mesés szépség, amilyenről a regényekben lehet olvasni. Gyöngye finom leánynak látszott, mint egy törekeny baba, amelylyel módfelel gyöngéden és vigyázva kell bánni. De az élet, ez a szivtelen zsarnok, nem volt gyöngéd Mimihez. Finom ujjával naphosszat himeznie kellett piros selyemre a nagy sárga napraforgókat, hogy kifussa a mindennapra való, mert bizony az öregnek vékony volt a keresete. A napraforgók gyönyörűek voltak selymes, hajlékony, vékony szirmaikkal, nagy

romnegyed részét az adó emésztí fel. Másrészt pedig a védgátak anyagát lopkodják, mert nincs kellő felügyelet. Ezért szükséges első sorban, hogy minden város és község maga állapítsa meg, melyik ármentesítő társulathoz tartozik s autonóm jogával élve, a legszigorubban ellenőrizze működését.

Lázás munka folyik mindenfelé. Midőn a haladás szellem jelszavával igyekeznek fejlődni a városok és községek, legyenek figyelemmel a vázolt visszáságokra és újításokra, nehogy a régi közigazgatási rendszerből csak néhány rossz és visszás állapot is fennmaradjon. Csak úgy fejlődhet igazán egy község, ha a fejlődés minden szabálynak aláveti magát s nem a patriarkális rendszer iránt való „tisztelettel“, hanem a szabad, a modern haladás iránt való lelkesedéssel intézi a maga ügyeit.

Az aratási szerződések.

A kikelet ugyan nincsen már messze, de azért ott kint a mezőn még fagyos a rög. A téli nap nem képes annyira átmelegíteni a földet, hogy rajta a tenyészet meginduljon. De már javában folynak az egyezkedések a gazda és a munkásemberek között, hogy írásba foglalják azokat a jogokat és köteleseket, amelyek az aratási munkálatoknak kifogástalanul való elvégezésére vonatkoznak.

Ez a sietség, amely különben nem mai keletű, eléggé indokolt és érhető. De meg a gazdának, valamint a munkát vállalóknak is jó előre láthatónak kell lenni, hogy kellemetlen meglepetéseknek egyik se legyen kitéve. A munkásnak keresetre, a gazdának pedig munkásra van szüksége.

fekete magvaikkal, mégis én gyűlölettel néztem rájuk, mert keserű könnyeket sajoltak ki Mimi szeméből.

— Néhány esztendő még, azután nem fog többé napraforgókat himezni, nem fogja rontani szép kék szemét, hanem boldogok leszünk, gond nélkül fogunk élni.

— Maga gyerek! — mondta szomorúan mosolyogva s én fülig elvörösödtem, mert azt hittem, hogy Mimi nem veszi komolyan szavaimat. Pedig én azt mondtam el, amit szivemben éreztem.

— Maga gyerek — mondta ismételtén. — Ne vegye rossz néven, hogy ezt mondom, de lássa, ez kötelességem már azért is, mert idősebb vagyok magánál.

— Mit nem gondol? Én már elmúltam, tizenhét éves.

— Én meg pár hét múlva leszek anyyi.

— Lássa . . .

— Mégis én vagyok az idősebb, mert többet szenvedtem, többet tapasztaltam, mint maga. Az életnek elején van még maga, remélhet mindent. De én, szegény leány, mit reméljek?

— Hát nem szeret?

— Nem jól tette, hogy ezt a kérdést megkockáztatta. Választ nem adhatok, mert vagy hazudnom kellene, vagy lemondani büszkeségemről.

— Nem értem, Mimi.

— Nézze, Pál, hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem szeretem. Maga nem is hinné nekem. De lássa, nekem nem szabad lekötődni azzal, hogy elfogadom és viszonzom szerelmének bevallását. Nem tudnám többé becsülni magamat. Miért? Kedves Pál, maga nem ismeri még önmagát. Még gyerek, bármennyit tanult és bármennyit tud is, csak gyerek. Utjában önt én meg nem állíthatom. Ön meg fog változni . . .

— Soha, szóltam őszintén.

— Igen, most az a meggyőződés s tudom, hogy ezt őszintén mondtam. Ám ez nekem nem elég. Vagy legyen egészen az

Az aratási szerződések megkötése valamikor sokkal egyszerűbben ment, mint manapság. Az a szívélyes és meghitt viszony, amely a gazdát munkásaival egybekapcsolta, a jelenben csak igen kevés helyen található már meg. Oka van elegendő!

A gazdálkodó terhei egyre szaporodtak, amelylyel a legtöbb esetben nem tartott lépést — a jövedelem. A munkás ember igényei is megnöttek. És azon a talajon, ahol sok esztendőn keresztül teljes rendben folyt le, a magyar ember legszebb munkája, az élet betakarítása, kezdett nem ismeretlen lenni a békétlenkedés, az elégtelenség hangja.

A termelőknek akárhányszor aggodalommal kellett várni a kalászerés idejét. Az elemi csapásoktól való örökös rettegéshez újabb bajok jöttek. Szocialista kiküldöttek tetszettek, hintették el a falvakon a gyűlölködés magját. A féktelen izgatás és a jelszavakkal dobálózó, — mindent ígérető elvtársak a nem kedvező anyagi viszonyok között élő munkásoknál jó talajra találtak. Emlékeztünk rá, tavaly ilyenkor a fővárosi szocialista központok kiáltványokat terjesztettek a nép között, hogy sehol se vállaljanak aratást, mert hogy ha majd nem lesznek munkásai a termelőnek, kénytelen megadni azt a bért, amit az aratók követelnek.

Olyan volt még közvetlen aratás előtt is a hangulat, hogy nagyobb szabású aratósztrájkra volt kilátás. Szerencsére a jelek csaltak, és dacára a szűkes termésnek, nagyobb veszedelem sehol sem mutatkozott. A lelkiismeretlen izgatás, bizonyos, hogy elmaradni ez évben sem fog. A szocialista vezetők mind nagyobb erővel vetik magukat a földmivelő munkásokra, hogy eléggé ismert céljaiknak őket megnyerjék.

Az aratási teendők akadálytalan végzésének fontosságát tudjuk. Azt is, hogy semm-

enyém, vagy ne legyen az enyém, ezt akarom. Pál, legyen emberré, vivjön ki magának helyet az életben. A küzdelmek éveit alatt lehet, hogy eltűnik szerelme, lehet, hogy még erősebb gyökeret ver. Bármint legyen, én várnai fogok önre s nem haragszom akkor sem, ha elfelejt.

IV.

Ezek jutottak eszembe most, tiz esztendővel később, mikor megláttam azt a szürkeruhás, gyöngye leányt, akiért tizenhét éves koromban a szívem égett. Tudom, hogy ő is szeretett mert hiszen nem ment férjhez. Egyedül járja az élet szomorú utait, miként csak én. S miért, hogy mi ketten, kiket egy felsőbb hatalom egymásnak teremtett, társatalanul hórjuk vállainkon az élet terheit. Ki az oka ennek? Kit érhet a vád?

Engem nem érhet; én szerettem Mimit s feleségül akartam venni. Nem jött hozzám. Ezelőtt öt évvel, egy esős délutánon történt. Meglátogattam Mimit s így szóltam:

— Im már van állásom, amelynek jövedelméből szerényen megélhetnék. Mimi, előnne hozzám feleségül? Számos ábrándomban csalódtam, nem akarok magában is csalódnai. Eljön hozzám?

— Nem, — felelt Mimi határozottan.

— Nem szeret? — kérdeztem megütődve.

— Ne kérdezze. Odabenn, a kis szobában, a karosszékekben ül egy öreg szélütött ember, az apám. Az én kötelességem róla gondoskodni, őt ápolni. Nem köthetem le magamat másnak, amíg ő réám szorul, Pál, nem lehetek a felesége. Isten vele, örökre.

Ugy állt ott, mint a lemondásnak megtestesült fehér virága. Ahogy az elébb láttam, föllevenült szivemben tizenhét éves korom minden gyönyörű érzése. Utána néztem, ő már messze járt valahol a tolongó tömeg közt. Egy pillanatra láttam csak s talán nem fogom látni többé soha.

néven nevezendő egyéb munkálattal össze nem hasonlítható. Ha az arató nem vágja bele kaszáját akár dachból, akár bosszúból az érett gabonába, rövidesen tönkremegy az egész esztendei fáradság és remény; a legfőbb adóalap megsemmisül.

Teljesíthetetlen követeléstől tartózkodjék a munkás, de viszont a gazda se idegenkedjék megadni azt, ami módjában áll. Ezzel sok keserűségnek eleje vehető. Egészen bizonyos, hogy a munkás a rövid aratási idő alatt nem kereshet annyit, amennyi képes őt egész esztendőn át eltartani. Megelégedhetik már azal, ha biztosítani tudja a minnapi kenyeret. Ennyit pedig elérhet!

Mert ha szakítarsa, kenyértörésre kerül a dolog, a vesztesebbik fél mégis a munkás marad. A kézi erőt a legtöbb esetben sikeresen pótolják a különféle, modern gazdasági gépek. A gazda beszerzi mindezeket, ha talán egyenlőre nehezére esik is; de attól, hogy munkásai cserben hagyják, legalább mentve van.

A higgadt megfontolás, a bölcs mérséklet hangja mindenkor a legjobb tanácsadó. Okos mérlegelésével a helyzetnek, számtalan képzelt bajok eleje vehető, sőt a már meglévők is gyakran orvosolhatók. A melyik gazda törődik munkásai sorsával és melegebben érdeklődik a felszínén levő szociális kérdések iránt, az tudja, mi a kötelessége. A nép várja, hogy vezessék; megszokta ezt. Ha a birtokososztály mindenütt gondos szeretettel fáradozik annyi nagyevű férfiú példájára az alsóbb rétegek érdekében, és helyes irányu szervezetekbe igyekszik őket egygyé olvasztani — gondolkodásban és cselekvőben is — bizonyos, hogy a régi jó viszony: munkaadó és munkás között ismét helyreáll.

Ujdonságok.

Tavaszi dal.

Vége van a hideg télnek,
Fecske, golya megjövének.
Madárdalos lesz az erdő,
Fű, fa, virág újra megnő.

Isten veled, zimankós tél!
Bárcsak vissza sohse jönnél.
Nem siratunk; tőlünk mehetsz,
Egész nyugodtan pihenhetsz.

Szelid, édes, lágy fuvalom
Ömlik be az ablakomon . . .
Itt a tavasz, újra itt van,
Gyönyörködünk virágiban.

SÁNTA IMRE.

— A Mindszenti Takarékpénztár ma délután 2 órakor tartja az intézet helyiségében rendes évi közgyűlését, amelynek egyik kiemelkedő pontja lesz az új igazgató megválasztása. Az igazgatói állásra Kertész Mór reflektál, ellenben a részvényesek másik része Vigh Gyula uradalmi mérnököt óhajtaná megtisztelni az igazgatói székekkel, akinek nemcsak vagyoni állapota, de nagy tudása és körültekintő szakavatottsága is teljes garanciát nyújtanak arra, hogy a pénzügyintézet izmosabbá, virágzóbbá tegye. Nem akarunk kombinációkba bocsátkozni, csupán azt óhajtjuk: bárkit emel is az igazgatói székbe a részvényesek bizalma, az mindnyájunk megelégedésével találkozzék, az új igazgató áldásos működése folytán.

— Járásai tanítók bálja. Az ideji hosszú farsang egyik legsikerültebb bálja kétségtelenül tegnap este zajlott le Bertók János vendéglőjében. A járásai tanítók adtak találkát egymásnak, hogy ott hagyva a komor iskolák

szürke falait, néhány órára ők is áldozhasanak a csörgős-sipkájú Karnevál hercegnek. És derék tanítóink megmutatták, hogy nemcsak a népneveléshez, de a bálrendezéshez is értenek. Mert aki a vigasságon jelen volt, az mind jól mulatott. A jólsikerült bálnak, melyen mindvégig fesztelen jókedv csapongott, csak a hajnali szürkület vetett véget.

— **Rege a tavaszról.** Amit a szemünk lát, mind csupa dermedt téli álom, a sivár valósághoz kapcsolódó hangulat. A kész valóság. Ami a lelkünkben megrendül: méla sejtés, sejtése a közeli tavasznak, az üde márciusi szellő lágy fuvallatának. Mint amikor egy átdorbézolt hosszú farsangi éjszaka után viaskodni kezd az éjszaka nyomasztó szürkülete a pirkadó hajnal rózsás tekintetével, olyképp viaskodik most a tél hangulata a közelgő tavasz áttetsző, csillogó fénysugarával. Ma még csak rege a tavasz, de a tova rohanó napok kész valósággá varázsolják e regét, amelynek varázsszavára lepattog a jégkéreg a földről. Már pirkad a hajnal, amelynek bibor palástjától megszületnek a csillogóbb sugarak és dereng a fénysugár, amelynek tüzeben ujjaszületik a föld és megújodik az ember lelke. És bár még csak eljövendő közénk a rege, látni kell, hogy mit művelt köztünk csillogó fénysugárba átöltöztetett hirnöke, mely ragyogóvá teszi az utcákat és kicsalja délelőttünként a sápadt emberek százait és megfűrészi őket a közlekedő tavasz langyos lehelletében... Keljen hát életre minden, ami eddig holt volt és ami álom volt, legyen valóság és az legyen a legszebb rege a tavaszról, amelyet napsugár fakaszt.

— **Vadászokat és halászsókat érdeklő elvi jelentőségű határozatok.** A minisztertanács legutóbb kimondotta, hogy a szabadban élő vad uratlan jószág és így az lopás, vagy jogtalan elsajátítás tárgya nem lehet. Vadnak kézzel való elfogása a vadászati törvénybe ütköző kihágás, amelynek elbírálása a közigazgatási hatóság jogkörébe tartozik. A halászsóra jogosultnak engedelmé nélkül kifogott halak a halászsóra jogosultnak tulajdonát teszik és amennyiben a hatóság által elkoboztattak és elárvereztettek, az eladásból befolyt pénzüsszeg a halászsóra jogosultat illeti.

— **A dühöngő cigányfiu.** Egy kis cigányfiu gonoszságáról szól az alábbi história. Pulya Péternek ugyanis van egy rossz fia, aki már is nagy hajlandóságot mutat az akasztófára. Ez az öklömmnyi cigánypurdó tegnap valamin összeveszett a pajtásával, és hogy haragjának nyomatékot is adjon, fölragadott egy furkós botot és avval támadta meg ellenfelét. Az jajveszékelve menekült az ütlegek elől, mignem Kis Mihályné utjába állt a gonosz furiának és megkapta a botot. A cigánygyerek azonban megnyugtatta, hogy ő bizony semennyiért sem ütné meg a kegyerespajtását, csupán megijeszteni akarta. Erre aztán el is eresztette Kisné a botot, csak hogy vesztére, mert a cigánypurdó hirteleniben oly hatalmasat vágott vele Kissné Mihályné karjára, hogy elég lesz 2 hétig kihevernie.

— **Mennyi pénz van a világon?** Statisztikusok és ráérő emberek kiszámították, hogy az egész világon 33 milliárd értékű készpénz van forgalomba és pedig 16 milliárd aranyban és 17 milliárd ezüstben. A természet örök törvénye, hogy a világon semmi sem tart örökké és számológépek kimutatták, hogy az arany és ezüstkészletből évenként 20 millió korona értékű kopik el. Az ércpénz mellett tudvalevőleg az egész világon papírpénzek és bankjegyek is vannak forgalomban mintegy 16 milliárd korona értékben s az az összeg, melylyel az összes

államok a papírpénzeket nemes ércben födözik, mindössze 10 milliárd koronát tesz ki. Tehát az egész világon 6 milliárd korona értékű papírpénz cirkulál födözetlenül. Ha tehát a nemes ércpénz értékéhez hozzáveszük a forgalomban levő födözött és födözötlen papírpénz értékét is, megállapíthatjuk, hogy az egész világ készpénzkészlete kerek 50 milliárd koronát tesz ki.

— **Vasútügy.** Az orosháza-szentes-csongrádi vasút ügye végre, csaknem tíz esztendei huzavona után a megvalósuláshoz jutott el. Egy határozat még, melyet Csongrád község képviselőtestületének kell a jövő hétfőre kitűzött közgyűlésen meghoznia, egy határozat a nevezett képviselőtestület részéről, amelyben nem a vasútépítéshez való hozzájárulást kell megszavazni, mert ezt még a múlt évben tartott egy közgyűlésen megcselekedte, hanem amelylyel az ezen hozzájáruláshoz kötött képtelen feltételeket, melyek a vállalkozók jogkörén kívül esnek, amelyeknek teljesülése vagy nem teljesülése tehát a vállalkozóktól független tényezők akaratan fordul meg — elejtik, és a vasútépítés elől minden akadály elgördült, a vállalkozók teljes erővel látnak neki az egész szentes-csongrádi vonalon az építésnek, amivel vidékünk munkásosztálya bő keresethez jut s maga a kérdéses szakasz előreláthatóan már ez év őszén átadható is lesz a közforgalomnak. A vasútépítés ügyében a legutolsó mozzanat az, hogy az orosháza-szentesi vonalrész közigazgatási bejárást, a szentes-fábiánsebestyeni érdekeltiségre nézve február 27-én tartották meg Szentesen és hogy ezen hivatalos eljárás folyamata alatt megérkezett a kereskedelemügyi miniszter hivatalos távirata a közigazgatási bejárásnál elnökölt Keleti Dénes műszaki tanácshoz, melyben a miniszter — miután a király az ideiglenes építési engedélyt aláírta — a nevezetlet arra hatalmazta fel, hogy ezt az ideiglenes építési engedélyt, ennek alapján, most a vállalkozóknak, itt a helyszínén, az ő nevében megadja.

— **A tartalékos tisztek fegyvergyakorlata.** A honvédelmi miniszter tapasztalata, hogy a tartalékos tisztek és egyéb havidíjások fegyvergyakorlatok alóli felmentés kedvezményében aránytalanul nagy számban részesülnek, különösen pedig azon okból, mert az állami, közigazgatási vagy polgári hatóságoknál alkalmazott tartalékos tiszteknek behívása folytán az illető hatóságok költséges helyettesítésre vannak kényszerítve. Kimondotta a miniszter a mai napon küldött rendeletében, hogy jövőben a tartalékos tiszteknek csak a legindokoltabb esetekben adja meg a fegyvergyakorlat alóli felmentést.

— **Szegedi plébános Amerikában.** A fiemei kikötőből tegnap utazott Amerikába járdánházi Kovács Lajos, volt szegedi áldozópap, aki Dalonwilly-ben (Ohio) a harminckétezer magyar katolikus költségén épült plébániát fogja elfoglalni. Amerikai véreink választása derék magyar papra esett, akinek hazafias működése különösen akkor vonta magára a közfigyelmet, amikor a délvidéki pángermán izgatokat leleplezte és a sajtóban megindított akciójával még csirájában elfojtatta a veszedelmes nemzeti mozgalmat. Az új plébánost a newyorki kikötőben a dalonwilly magyarok küldöttsége fogadja.

— **Új gőzfürdő Csongrádon.** Csongrádról jelentik: Csongrád egyre halad, épül. Polgári leányiskolája modern, diszes épület, közbiztonság berendezése teljesen megfelel a közfisztaság legszigorubb követelményeinek. Most gőzfürdőhöz is olyanhoz jutott Csongrád, mely berendezésének fényével és kényelmességével bizvást megállhatna bármelyik nagyvárosban is. A csongrádi gőzfürdőt az Eszes Mátyás és fiai gőzmalom-

tulajdonos cég építette és tegnapelőtt adták át a közhasználatnak.

— **A makói Kossuth-szobor leleplezése.** A makóiak nagyban készülnek a Kossuth-szobor leleplezésére. A szobor-bizottság főkérésére Ábrányi Emil készséggel vállalta, hogy az ünnepélyre Kossuth Lajost dicsőítő költeményt ír, melyet ő maga fog elszavalni.

— **A Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet nagy érdeklődés mellett február hó 26-án tartotta rendes évi közgyűlését.** A szövetkezetnek 2 éves részvényes tagja volt 285 — 925 részvényt; 5 éves tagja pedig volt 460 — 1788 részvényt. Vagyis van összesen 745 részvényes 2713 részvényt. Ebből a közgyűlésen jelen volt: 184 részvényes 1456 drb részvény-képviseléssel, vagyis 201-el több volt, mint az összes részvényeseknek a fele. Így, miután az alapszabályok értelmében a felénél több részvény volt képviselve, Gelsy Péter igazgató a zsufolásig megtelt teremben a gyűlést megnyitotta. Miután felolvasta az 1904. évre vonatkozó jelentését, melyet a közgyűlés élénk éljenzéssel vett tudomásul; a gyűlés további vezetésére korelnöknek Koncz Lajost és jegyzőnek Vitos Jánost ajánlotta. Koncz Lajos elnök felhívja a nagyszámu részvényeseket, hogy higgadt és tárgyilagos észrevételeiket tegyék meg. Az igazgatói jelentéshez dr Orbán József ügyvéd szólott s hosszas, terjedős előadásában a „személyi kiadások“at kifogásolta, mintha e címen az idén 200 koronával több kiadás lett volna. Azonban Gelsy Péter igazgató legott kimutatta, a gyűlés általános helyeslésétől kísérve, hogy bár az 1904. évben több volt a jövedelem, egy fillérrel sem történt több személyi kiadás, mint az 1903-ik évben. Majd a számadásokra vonatkozó fölmentvényt, a tiszta nyeresemény fölosztása iránti intézkedést és a tisztviselők tiszteletdíjainak megállapítását hagyta jóvá a közgyűlés. — Most következett a gyűlésnek legérdekesebb pontja: az igazgató, az igazgatóság és a felügyelő-bizottság választása. Köztudomásu volt ugyanis, hogy oly áramlat óhajta a szövetkezet élére kerülni, amely áramlat hangzatos jelszavakkal s mindent ígérő frázisokkal a most fényesen virágzó intézetet könnyen a bukás lejtőjére vihetné. Tekintettel azonban arra, hogy az önszegélyző szövetkezet jelenleg a mostani vezetők kezelése mellett oly virágzó helyzetben van, hogy akármily nagyobb pénzüntézet az esetleg szükséges pénzüsszeget bármikor szívesen folyósítaná, azonnal kitünt, hogy a gyűlés nagy többsége az intézet mostani vezetésével és vezetőivel teljesen meg van elégedve és azoknak az intézet élén való további megmaradását melegen óhajta s az alapszabályok módosítását — amely esetleg megrázkódásokkal járna — éppen nem kívánja. Így közfelkiáltással igazgatónak: Gelsy Péter, aligazgatónak: Baksay Illés, könyvelőnek: Vitos János és pénztárosnak Apró. Ferenc választották meg. Igazgatósági tagok lettek: Keresztes Áron, Gyovay András, Pap Pál Pál, Bertók János és Korom Gáspár; a felügyelő-bizottságba pedig Baksay József, Lovass Jenő, Gémes Lajos, Pánczél Károly és Sváb József választották be. Miután Gelsy Péter a pénzüntézet 17 éves multjára és jelenére vonatkozólag tett észrevételeket, megköszönte a közgyűlésnek impozánsan megnyilatkozó bizalmát s ígérte, hogy mint eddig, úgy a jövőben is becsületesen s legjobb tudása szerint fogja vezetni az intézetet. Ha volna azonban bizalmatlanok, amit az egy-

hangu lelkesedésből itélve nem hisz, általános helyesléstől kísérve kijelenti: ha 8 nap alatt jelentkeznek, 14 nap múlva a részvényeket visszafizeti. A közgyűlés az újonnan megválasztottak éljenzésével délután 5 órakor végződött.

— Rőzselopók. A kőrös-tisza-márosi ármentesítő társulat tiszai gátján Horváth Imre gátőr azt tapasztalta, hogy a rőzsét dézs-málják. A csinytevés szálai Mindszent felé vezettek. A csendőrség, melynek az eset tudomására jutott, csakhamar kinyomozta a tetteseket Mezei János napszámos, László István suhanc és Pázsik László személyében. Kitént, hogy Mezei 13 kéve, László István 8 kéve és Pázsik 14 kéve rőzsét lopott. Utóbbi a rőzséből üzleti cikket csinált, amennyiben kévéként 7 krajcárért bocsátotta forgalomba. Most várják büntetésüket

— A kisgyermek halála. Rozgonyi Józsefné mindszenti asszony f. hó 1-én gyermekölés vétségével vádolva került a szegedi törvényszék elé. Ugyanis Rozgonyiné volt elhelyezve Berecki Ferencnének kicsi gyermeke, aki egyszerre csak meghalt. Az ügyész úgy sejtette, hogy a Rozgonyiné gondatlansága miatt történt a kis baba elhalálása. Meg is vádolta gyermekölés vétsége címén. A törvényszék csak részben látta bűnösnek a vádlottat és 30 korona pénzbírsággal sújtotta.

— Zsirtolvaj. Március elsejére virradóra Walter József polgártársunk kamrájából valami szemfüles tolvaj elemelt egy 16 literes zsiros bödönt, tele zsírral. Walterék mindjárt reggel észrevették a hiányt, de erre már a tolvaj eltűnt, a bödönnel együtt. A rendőrség nyomozást indított ugyan, de eddig még nem került hurokra a zsirtolvaj.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth Antal könyvnyomtató műintézetéből, 1905.

Nyilt-tér.

E rovatban közltekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

A „Mindszenti Takarékpénztár“
részvényeseihez!

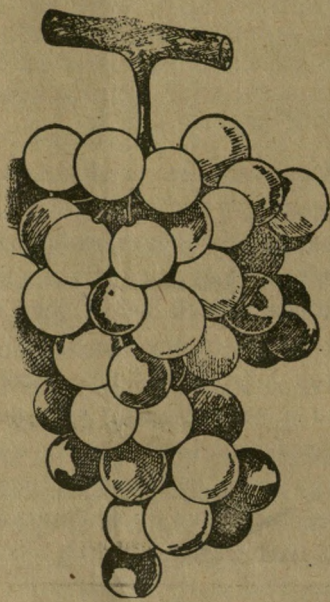
Wimmer Károly és érdektársainak mult hó 28-ról kelt förmedvényére válaszom a következő:

Aki az igazaimról és a förmedvény „legperfidebb hazugságairól“ meg akar győződni, készséggel rendelkezésére bocsátom a néhai Wimmer Károly által is aláírt eredeti okmányokat. Az irás beszél, kutya ugat!

Mindszent, 1905. március 4.

Kertész Mór.

Millenium-telep, Nagyösz

Legolcsóbb árak!

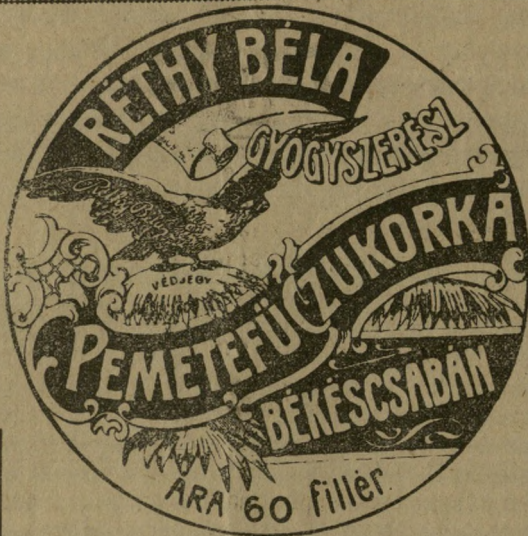
Legolcsóbb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, aki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, amely szőlőiskola állami segélyllyel és állami felügyelet mellett létesült. 15—20

Eladók

özv. Wimmer Jánosné gazdaságából visszamaradt szerszámok, továbbá egy kocsi, egy szekér a hozzátartozókkal, 5 házhely, egyenkint is, méltányos föltételek mellett, jutányos áron. Ugyiszintén fenti tulajdonos összes tömörkényi szőlője is eladó.

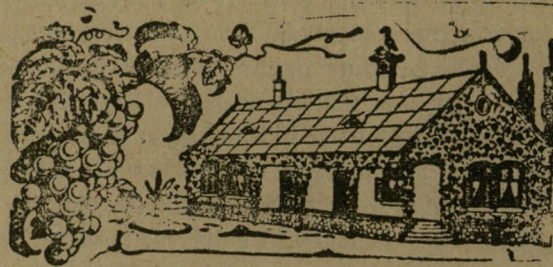
Köhögés, rekedtség és hurut ellen
nincs jobb a RÉTHY-féle

pemetefü-czukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY-félét kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van. 11—12

Egy doboz ára 60 fillér.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el!

Szőlőlugast

1-10

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld és homoktalajon.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekbbségre díszre, anélkül, hogy legkevésbébb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kúszó természetű, mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz. Ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házuakat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskátly és más édes szőlőkkel.

A fajok ismertetésére vonatkozó színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. Borfajú szőlőoltványok is még nagy mennyiségben kaphatók leszállított áron. Borok családi fogyasztásra 50 l. és feljebb olcsó árban és „Delavare“ sima, ültetéshez és ebből borminta.

Érmelléki első szőlőoltványtelep

-- Nagy-Kágya, Biharmegye. --

Szalma

és eke-eladás. Korom József ludasoldali tanyáján gépszalma és egy kettős eke eladó. Ugyanoda egy pásztorfiú kerestetik.

Bokor Izsó

óras és ékszerész

Szeged, Kelemen-utca 7-ik szám.

— a Lengyel-palota átellenében. —

— Ajánl —

mindenféle divatos ékszer, menyasszonyi nászajándéknak alkalmas dísz tárgyakat, továbbá valódi svájci és hazai gyártmányu zsebórákat. — Nagy választék fali-, inga-, irodai és ébresztő-órákban, valamint ékszerekben. — Régi aranyat veszek vagy becserélek a legmagasabb árban új, divatos tárgyakért. — Vidéki megrendelések különös gonddal és figyelemmel gyorsan és lelkiismeretesen eszközöltetnek. Nem tetsző tárgyak a legnagyobb készséggel kicseréltetnek.

Benzinmotorok, gőzcséplőkészletek, aratógépek és egyéb mezőgazdasági gépek

legujabb szerkezetben és a legjobb kivitelben kaphatók

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK
VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNÉL Budapest V., Váci-körút 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra
ingyen és bérmentve küldünk.

Képviselő: MÁRKUS JÓZSEF, Orosháza.